

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Crux Justi Josephi Proregis Ægypti: Gen. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

solatio cœlestis hic genius cumulaverit
Abrahamum simul & Isaacum ! quis sa-
tis capiat placidam utriusque mentem ?
novos amoris æstus ? tenerrimos Patris
& Filii complexus ! jam tempestas omnis
desæviit ; plena serenitas affulget ; tenta-
men superatum est , aurum probatum ;
Abraham fidelis , justus , timens Deum
cognitus , Benedicitur.

C R U X

Justi Josephi Proregis

Aegypti.

Gen. 37.

Pergimus à Bersabeâ , in terram Cha-
naam ad Patriarcham Jacob , Jsaaci
filium : ingrediemur domum , quam ad
stuporem , notabimus metalliferam.
Iosephum unum , ex Filiis Jacob , im-
primis dilectum , Jsaaci Nepotem , Pro-
nepotem Abrahami , dum ad turbinem
purificantis ignis exhibebimus , ceteros
unà domesticos Patrem & Fratres , ad
furnum tribulationis campanicum , suo

E 3

quem

quemque modo ceu ferrum, ceu stannum; ceu argentum aut aurum, vel probatione illustrari, vel sedimenta & feces æris excoquere, adverteamus.

Ioseph singulariter a Patre dilectus, invidiam Fratrum.

Jacob eò quod in senectute, anno ætatis suæ nonagesimo primo, genuit Ioseph, diligebat eum super omnes filios suos, fecitque ei tunicam polymitam. videntes autem fratres ejus, quod à Patre plus cunctis Filiis amaretur: *Oderunt eum, nec poterant ei quicquam pacificè loqui: Gen. 37.* Ecce ad ipsa propè Iosephi incunabula excitatur invidentium ignis, & clibanus aptatur pro excoquenda Scoria. Filius accrescens Ioseph, velut Rosa candida inter Fratrum falsorum spinas, ad annum usque decimum sextum, ægrè admodum emergit: quot numerabat Fratres, tot sustentabat annulos, quibus dum fraternè verba promebat blanda ac mellea; retrudebantur durè aspera & fellea, nec præ livore posterantiefferre pacifica. Verè Fili mi accrescens Ioseph, te tu Fratres per tribulationis ardorem, ab prima ætatis Scoria, exactè despuant. Sed quid audio? etiam Ioseph cona-

conatur æruginem nescio quam, à quibusdam suorum Fratrum contractam, ne ea exedantur, delimare. Erubuit candens Rosa, ad spinarum, quas inter virtutis odorem spirabat, suorum Fratrum improbum facinus: *accusavitque Fratres suos apud Patrem crimine pessimo.* Videtur insimulatio hæc Filios Balæ & Zelphæ, uxorem Patris sui, quibuscum tunc pascebat gregem, potissimum tetigisse. Interpretum plures hic multum laborant, ut quale demum fuerit crimen illud, quod ex modo, quo exponitur, contra morum honestatem horrendum fuisse arguunt, deprehendere possint. Refragatur his nec absque ratione recens Author, & eruditione & sapientia pollens, sentitque, dum audimus solutiorem vivendi rationem, moresque huiusmodi intemperantes, quibus ipsa Orbis capita futureque electæ gentis Patriarchæ, depravati notantur, oportere satius descendere in humilitatem; quam cupida nimis curiositate, conjecturisque semper incertis errorique obnoxius, ea quæ & scriptura

*Fratres
accusat
crimine.*

*Narrat
somnia.*

subticere, & Spiritus sanctus opera reconditaque tenere n̄ aluit, consequi velle. Hoc indubitatum est; delatum crimen, visaque & incautè narrata fratribus somnia, majoris invidiae odiique fomitem ministrasse: quosq; antea non nihil sopitos premebant ignes, jam habituleonum turgidi, luculentas proflabant iras. Dixit ad eos: audite somnium meum, quod vidi: putabam nos ligare manipulos in agro, & quasi consurgere manipulum meum & stare, vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. Responderunt Fratres: nunquid rex noster eris? aut subiciemur ditioni tuae? aliud quoq; vidit somnium, quod narrans Fratribus ait: vidi per somnium quasi Solem & Lunam, & stellas undecim adorare me. Increpavit eum Pater suus & dixit: quid tibi vult hoc somnium, quod vidisti? num ego & mater tua, & Fratres tui adorabimus te super Terram? invidebant ei igitur Fratres sui; Pater verò rem tacitus considerabat.

Candida mens Iosephi, & experientiae dolique expers ingenua Juventus, ab

ab hac sua visorum relatione, sinistros in suorum animis affectuum motus excitari posse, eum suspicari non sinebant. Impellebatur verò ad ea referenda sensu quodam vehementi, qualem nocturnæ revelationes divinæ, longè præ communibus inanibusque somniis vivaciorē aspirare; & Augustino à Monica Matre sua sic edocto, teste, in evigilantium mentibus altè impressum, speciem relinquere consueverunt.

Jacob quamvis ad sistendum, quod Josepho apud Fratres metuebat, gravioris invidiæ incrementum, prudenter increpasset eum; rem tamen tacitus considerabat profundius: suspicabatur enim verò hæc somnia, Dei vocem esse & futurorum omina; quibus placeret Divinæ Bonitati pronunciare sibi; quod huic Filium suum, cujus virtutem indolemque probatissimam parens ipse admirabatur, supra reliquos omnes longius elevatum, ad magna in hoc Mundo administranda, arcano suo consilio, deducere decrevisset. Interim Joseph reverendam Patris correctionem, filiali observantia humillimè suscepit; ac ve-

*Jacob
somnia
suspiciatur
futuro-
rum præ-
saga.*

luti parvulæ sibi portandæ cruculæ ha-
meros patienter supposuit.

*Ioseph
mittitur
ad Fratres*

Cum jam Fratres in pascendis gregibus morarentur in Sichem, mittitur ad eos, *ut videat, si cuncta prospera sint.*

O quid agis Jacob! in quale discrimen conjicis Iosephum? si non videret eos, nec videretur ab eis, cuncta forent prospera: immittis agnum in fauces luporum: vale Ioseph; dum mitteris, amitteris Ioseph.

Perrexit post Fratres suos & invenit eos, non tam Fratres, quàm latrones, quàm fratricidas, quam sanguisugas, *qui cum vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitaverunt illum occidere:* & mutuò loquebantur; ecce somniator venit, venite occidamus eum, dicemusque fera pessima devoravit eum, & tunc apparebit, quid illi profint somnia sua? dum sic Zelotypia accensi, meris omnes ardent odiis, in uno Ruben sanguis fraternus incalescit, ebullitque ad commiserationem: nitebatur liberare eum de manibus eorum, & dicebat: non interficiatis animum ejus, nec effundatis sanguinem, sed projicite eum

eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine, manusq; vestras servate innoxias, hoc autem dicebat, solens eripere eum de manibus eorum, & reddere Patri suo. O Ruben! hæc tua pietas in Patrem, ne orbatus dilectissimo Filio conficiatur mœrore; & in germanum Fratrem tuum, ne crudeli letho profundat animam; quantum tibi tandem, quamque amplum conciliaffet paternæ benedictionis augmentum? nisi, quod ascendisti cubile Patris tui, & maculatum ejus stratum, benedictiones dispertientem retardarent.

Cofestina igitur pervenit ad Fratres suos, nudaverunt eum tunica talari & polymita, *miseruntque eum in cisternam veterem, quæ non habebat aquam.*

Immittitur in cisternam.

Joseph! hoc non somniaveras: jam de te conclamatum videtur: fame ac inedia enecandus es: quam dein jejuna tibi somnia finges! Polymita sua tunica, ejus flos multicolor Fratrem oculos continuò compungebat, spoliatus est, & inferiore quoque exutus talari, quid indumenti boni retinet? erat fortasse aliquod vanitatis retrimentum in istis spumeis vestitus coloribus,

hac tribulationis flamma exsiccandum
 O Deum bonum! quæ mens esse poterat
 Josepho? reperire sese in horridâ soli-
 tudine; in profunda cisterna, undè e-
 mergendi spes nulla, vestibus nudatum,
 necessarijs omnibus destitutum, Patri
 solatio privatum; ab omni humana ope
 planè remotum. O quàm in sicca ar-
 daque hac cisterna, ad adolescentiæ
 stannum, ab omni scoria, ad purum
 excoquendum, ardet fornax accensa
 nimis. Subduxerat se Ruben primus
 Josephi assertor & advocatus; nescio
 quò? forsan ut exequeretur, quod inten-
 derat & Josephum è cisterna extractum,
 clam redderet Patri. Interim sedentes
 reliqui, ut comederent panem, viderunt
 Ismaëlitas viatores: His visis incipit
 Josepho patrocinari Judas; & dixit:
 quid nobis prodest, si occiderimus fra-
 trem nostrum? & celaverimus sangui-
 nem ipsius? melius est, ut venundetur
 Ismaëlitis, & manus nostræ non pollu-
 antur, frater enim & caro nostra est. Ac-
 quieverunt fratres sermonibus illius,
 & prætereuntibus Madianitis nego-
 tiatoribus, extrahentes eum de
 cister-

*enditur
 r man
 ipium.*

cisterna, vendiderunt eum Ismaëlitis viginti argenteis, qui duxerunt eum in Ægyptum.

Notat Naturæ indagator Plinius, eandem materiam aliud gignere primis ignibus, aliud secundis, aliud tertijs. Josephus noster ab ineunte ætate plumbago, rudis metallica terra, fratrum suorum æstuosa invidia, velut ignibus primis gignitur domi æs purius, rurali verò in qua modò versamur, calamitate, (quæ quàm gravis acciderit, loquuntur fratres ipsi Gen. 62. videntes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audivimus) dum cultu verficulore nudatur; dumq; vel de vita servanda, vel morte inferenda dubiè concertatur; velut secundis ignibus tostus, acriterque adustus in splendidum stannum, dejicitur in cisternam, in qua tanquam in todinâ argento fæcundâ, cordis angore, amarissimi animi luctu ac mærore, desolatione horrida ac ineplicabili, velut tertijs ignibus ter purificatus, perficitur mutaturque in argentum, argenteos viginti; quibus ex cisterna extractus, æstimatur, venditur.

emi-

emittitur solvitur, Argenteus Ioseph, & ut
mancipium abducitur in Ægyptum.

*Tunica
Ioseph tin-
gitur san-
guine hæ-
de.*

Reversus Ruben ad cisternam, pro
dubio, jam nil minus cogitantibus fra-
tribus, Iosephum educturus, non invenit
puerum : & scissis vestibus pergens ad
Fratres suos ait: puer non comparet, &
ego quò ibo? quò ibis? ibis ad celandum
Fratrum tuorum scelus nefandum, una
cum illis ad tunicam Iosephi in sangui-
ne hædi tingendam; ibis ad mittendos
qui ferant ad Patrem & dicant: hanc in-
venimus, vide utrum tunica Filii tu-
sit? an non? Proh perfidos Fratri Fra-
tres! subdolos Parenti Filios! vide utrum
sit, an non? quid subjicitis, an non? quæ-
verò vobis, rerum gestarum ignaris, de
inventa tunica, dubium remanere po-
tuerit: quam cum agnovisset Pater, ait:
Tunica Filii mei est, fera pessima com-
edit eum: bestia devoravit Ioseph.
Jam discite quales non inemini & sitis,
non Fratres, non Filii, sed feræ pessimæ,
Bestiæ: Scissisque vestibus, indutus est
cilicio, lugens Filium suum multò tem-
pore: congregatis autem cunctis liberis
ejus, ut lenirent dolorem Patris, noluit
confo.

*Agnosci-
tur à Pa-
tre.*

consolationem accipere; sed ait: descen-
dam ad Filium meum lugens in infer-
num, & perseveravit in fletu.

Quis non collacrymaret tam feram,
tamque sævam, centum & septem an-
norum senis, calamitatem: premitur, si
non opprimitur, mœrore, non nisi mor-
te domando. Immitia fata nostra, nec
justo quantumcunque seni norunt par-
cere: decrepitum Jacob, vetus & expoli-
tum aurum, in quo nullum recremen-
tum; ad consummatæ tamen virtutis
specimen denuò edendum, etiam in af-
flicta per semetipsam senectute, Hera-
clio lapidi affruare non cessabunt. Con-
suetudo antiqua, quæ postmodum a-
pud Judæos transit in ordinariam, ob-
tinebat, ut in adversitate inopinata ac
graviore, scissis vestibus induerentur
cilicio, id est, vestimenti ex pilis capra-
rum confecto: in quo nunc etiam intus
& extrà afflictissimus Jacob, luget fi-
lium suum amarissimis lacrymis, fle-
tuque continuo inconsolabili. Interea
Madianitæ vendiderunt Iosephum in
Ægypto, Putiphari Eunuchò Pharao-
nis magistrato militum, prætorix co-
hortis

*Ioseph
Putiphari
ris servus*

*Significa-
tio Eunuch-
chi.*

hortis Præfecto, exercitijs Principum.
Nomen eunuchi, quod hic tribuitur
Putiphari, conjugato utique, viro integro,
non est accipiendum in vulgari
aliàs significatione, pro castrato aut
spadone, sed est nomen honoris, quod
illis, ad quos digniora in Principum at-
tulis munia deferrebantur, impertiebatur.
mutuatam videtur à Græcis, quibus sig-
nificat custodem cubiculi Regis aut Re-
ginæ, quales nos hodie dum, honorari-
os Regum Principumque Cubicularios
nuncupare consuevimus, esto fuerint
quandoque plures, Eunuchi re ipsa ve-
ri, huiusmodi officiis honoribusque per-
functi. Ipsi etiam Satrapæ, & Provinci-
arum Governatores in Oriente hoc ho-
noris nomine insigniri sese gloriaban-
tur.

*Uxor Pu-
tipharis
deperit
Iosephum.*

Post decem aut undecim ferme an-
nos, quibus serviens Putiphari Ioseph,
multiplicaverat tam in ædibus, quam
in agris cunctam ejus substantiam, in-
jecit Domina sua oculos in eum, pul-
chrâ facie; & decorum aspectu, anno-
rum circiter viginti septem; & ait: dormi
mecum: huiusmodi verbis per singu-
los

los dies mulier molesta erat adolescenti:
 & ille recusabat stuprum, nequaquam
 acquiescens operi nefario, dixit ad eum, *Ioseph re-*
 ecce Dominus meus omnibus mihi tra- *pudiat*
 ditis, ignorat quid habeat in domo sua: *scelestam.*
 nec quidquam est, quod non in mea sit
 potestate, vel non tradiderit mihi præ-
 ter te, quæ uxor ejus es: quomodo ego
 possum hoc malum facere? & peccare
 in Deum meum? accidit autem quadam
 die, ut intraret Ioseph in domum, &
 operis quippiam absque arbitris faceret;
 & illa apprehensa lacinia vestimenti e-
 jus, diceret; dormi mecum qui relicto
 in manu ejus pallio fugit & egressus est
 foras. Cumque vidisset mulier se esse
 contemptam, vocavit ad se homines
 domûs suæ & ait ad eos: en introduxit
 virum Hebræum, ut illuderet nobis: in-
 gressus est ad me, ut coiret mecum: cum-
 que ego succlamassem, reliquit pallium,
 quod tenebam, & fugit foras: in argu-
 mentum ergo fidei retentum pallium
 ostendit marito revertenti domum; &
 ait. ingressus est ad me servus Hebræus,
 quem adduxisti, ut illuderet mihi: cum-
 que audisset me clamare, reliquit pal-
 lium

F

lium

lium, quod tenebam, & fugit foras. Hi
auditis Dominus, & nimium credulus
verbis conjugis, iratus est valde tradi-
ditq; Joſeph in carcerem, ubi vincti Re-
gis custodiebantur, & erat ibi clauſus

Falso cri- mine in- carcera- ent.

Sic bonus Joſeph, Juſtus Joſeph, Inno-
cens Joſeph, fidelis Joſeph, Caſtus Joſeph
mancipatur carceri: nova ſors dura fa-
torum. Nunquid purum, candidum, vit-
gineum argentum eſt Joſeph? quid hel-
cyſmatis nova hæc tribulationis fornax
in te excoquet? intelligo: his ultimis ig-
nibus in aurum ſublevaberis.

Domus

Jacob

*magni ef-
timanda.*

Ad verè æſtimandam Joſephi virtu-
tem & patientiam, oporteret nos tantil-
per perſonam ejus induere, ac in animo
nobiscum, non nihil delicatè ad ſenſum
doloris conſiderare, quid illud, quod ipſe
acciderit? undè dilapſus? ad quæ tot an-
norum turbulento ſpatio redactus ſit?
domus Jacob erat dives & potens, qua
les & Iſaaci, Patris, & Abrahami ejus. Vi-
ſemper extiterunt ſpectatæ & magnæ:
eo in ſplendore & exiſtimatione apud
omnes, ut Supremi Reges, ac Principes
cum iis fœdera ſancire poſſe, felicitati
ſuæ tribuerent. Nec miretur quis, cum

Jacob

Jacob vir fuerit adeo clarus & illustris, quomodo nihilominus, tanto loco nati, ejus Filii, gregem pascere ipsimet? tali enim, id temporis perhonorata occupatione distinebantur summi quique Saul Rex Israël. 1. Regnum c. 11. veniebat sequens boves de agro, ad auditum populi flectum ob tyrannidem Nabas ammonitæ; mox jubet concurrere populum; recensuit, eum & stetit in fronte trecentorum millium virorum, & percussit Ammon: heri bubulcus, hodie Imperator exercitus. Ioseph ergo tam ampla domo natus, à Patre tenerrimè dilectus; fratres experitur capitales hostes, qui quominus ei vitam sustulerint, gratiam se magnam præstitisse rati, iniquissimo mercatu alienigenis illum divendunt; atque ita tractu unico, libertatem adimunt, Patria ejiciunt, domo excludunt, Patre orbant, omnibusque in Mundo charis exspoliant: ex opulento inopem; ex Domino servum, ex libero mancipium impia metamorphosi conficiunt. Quid quæso ista ætate erat esse mancipium? nisi infimæ fortunæ consortem

*Quid sit
mancipium.*

F 2

agere

agere cum vilissimis sordidissimisque
 terræ homuncionibus, quorum abjecta
 conditio jumentorum gradu haud supe-
 rior digniorve statuebatur. Unum ser-
 vatur discrimen; jumentum à labore re-
 ducitur in stabulum ad præsepe & pabu-
 lum: Joseph à laboriosâ œconomia Pu-
 tipharis, abstrahitur in carcerem ad vine-
 cula, ad compedes, martyr castitatis;
 talis hic à S. Ambrosio piè declaratur.
 Afflictionem cordis ejus & doloris mag-
 nitudinem notat Spiritus Sanctus, ut do-
 cet Augustinus in Psalmum 104. *Humi-
 lia verunt in compedibus pedes ejus fer-
 rum pertransit animam ejus.* Stupe-
 quis merito, inquit S. Chrysostomus,
 Deum; quod sinat hominem adeò just-
 um, tam duriter haberi; triumphare vi-
 tia, virtutem deprimi, castitatem puni-
 ri, coronari impudentiam. Sed inquit
 idem, sola est sapientia æterna, quæ satis
 capiat admirabilem illam œconomiam,
 quâ Electos suos ducit & perficit Deus
 Joseph in carcere, in catenis, in compe-
 dibus, jam in aurem formatus, verfabat-
 tur nunc in manu Dei, tanquam adamas
 in officina artificis, qui multiplicatis fi-
 ne

ne numero malleorum ictibus, minimè lædere, nocere, aut offuscare intendit, sed vel maximè gemmam expolire, pretiosissimamque procudere, sedulò allaborat.

Accidit porro, ut Præpositis Pincernarum, & Pistorum magister mitterentur in eundè carcerem in quo erat vinc-tus & Joseph aliquantulum temporis fluxerat, quandò visa noctu somnia, manè ambobus solitò tristioribus, cuiq; congruè interpretatas est Joseph: & rogat Pincernam; tantùm memento mei cū bene tibi fuerit, & facias mecum misericordiam, ut suggeras Pharaoni ut educat me de isto carcere, quia hic innocens in lucum missus sum. Die tertio, qui natalitius Pharaonis erat, restituitur ut Joseph prædixerat, in locum suum Princernarum Præfectus: & tamen succedentibus prosperis, oblitus est sui interpretis.

Post duos annos, cum non esset ex omnibus Ægypti conjectoribus, cunctisq; sapientibus qui visum à Pharaone duplex somnium interpretaretur; tunc demum reminiscens pincernarum Magister

*Pincerna
Pharaonis
& Pistorum
Magistro in-
ductis in
eundem
carcerem
interpre-
tatur Jo-
seph som-
nia.*

*Joseph e-
ductus ex
carcere,
explanat
Pharaoni
visa.*

gister ait: confiteor peccatum meum
est in carcere puer Hebraeus, cui nar-
rantes somnia: audivimus quidquid po-
stea rei probavit eventus. Protinus ad
regis imperium, eductum de carcere Jo-
seph totonderunt, ac veste mutatâ ob-
tulerunt ei. Cui ille ait: vidi somnia, nec
est qui edisserat: quæ audivi te sapientis-
sime conijcere. Respondit Joseph, abs-
que me Deus respondebit prospera Pha-
raoni. Narravit ergo Pharaon quod viderat.
Respondit Joseph; somnium Regis
unum est: quæ facturus est Deus, ostendit
Pharaoni: Septem boves pulchræ, &
septem spicæ plenæ, septem ubertatis
anni sunt, eandemque vim somnij com-
prehendunt: septem quoq; boves tenues
atq; macilentæ, quæ ascenderunt post
eas; & septem spicæ tenues, & vento-
urente percussæ; septem anni venturæ
sunt famis: qui hoc ordine complebun-
tur. Quod autem vidisti secundò ad ean-
dem rem pertinens somnium, firmitatis
indicium est. Nunc ergo provideat Rex
virum sapientem & industrium, & præ-
ficiat eum terræ Ægypti, qui quintam
partem fructuum per septem annos fer-
tilitatis congreget in horrea, & omne
fru-

frumentuē sub potestate Pharaonis con-
datur, serveturq; in urbibus; & præpare-
tur futuræ septem annorum fami, quæ
oppressura est Ægyptum, & non con-
sumetur terra inopiâ. Placuit Pharaoni,
consilium, & cunctis ministris ejus. Dix-
it ergo ad Joseph : Quia ostendit tibi
deus omnia, quæ locutus est : tu eris su-
per domum meam; & ad tui oris imperi-
um cunctus populus obediet: uno tantū
regni folio te præcedam dixitq; rursus
Pharao ad Ioseph: ecce constitui te super
universam terram Ægypti: tulitq; an-
nulum de manu suâ, & dedit eum in ma-
nu ebyssinas: vestivitq; eum stola, & col-
lo torquē aureum circumposuit tectiq;
eum ascendere super currum suum se-
cundum, clamante præcone, ut omnes
coram eo genu-flecterent, & præposi-
tum esse scirent universæ terræ Ægypti.

Hic jam Deus ipse recondita Provi-
dentia suæ mysteria pandit : videmus
enim, quem admodum arte pictoria ad-
hibentur atricolores, & obscuræ um-
bræ; ad illustrius educendū id quod vel
maximè eminere cupimus ; ita sa-
pientiam æternam in effingendis ad
imaginem Christi sanctis suis ; ipsam
F 4 flagi-

*Proclama-
tur Pro-
rex Æg-
ypti.*

*Admiran-
da divina
Providen-
tia, qua
evertit
maligni-
tatem pec-
cantium,
contra ip-
sorum ve-
luntatem
in majus
bonum,
electorum
decreto-
rumque
æterna-
rum si-
gnifi-*

flagitiosissimorum hominum effusam
malitiam, tanquam atram nubem, ad
suos excellentius illustrandos, sublimi-
usque evehendos, cogere ac inflectere
nosse. Adeoque Deus est, ut inquit Au-
gustinus; *pravorum voluntatum, non
creator, sed ordinator: ut hinc etiam,
quod faciunt mali contra voluntatem
Dei, inde non impleatur nisi voluntas
Dei.* Hanc veritatem credere astrin-
gimur fide: quam in Josepho & Fratri-
bus ejus palpandum videndamque præ-
bet scriptura sacra. Prædixerat Deus per
visa somnia Josephum quandoque fore
magnum: hoc fratres oderant, eum-
que reducunt ad extremam miseriam:
qua ipsam Deus utitur tanquam funda-
mento excelsius erigendæ ejus fortunæ.
Indicaverat porrò Deus, Josephum ali-
quando ab ipsis adorandum, eosque il-
li subjiciendos: contra conspirant om-
nes; & ad vaticinii hujus veritatem eli-
dendam; Josephum, repudiatum suum
Dominum, libertate privant, servituti
addicunt, & jam mancipium, in peco-
rum turmam, quodammodo redigunt:
Hanc ipsam Deus infimam servitutis
sortem

sortem, tanquam primum Domini gradū disposuit per quem Joseph conscenderet ad supremum dignitatis apicē illudq; gloriæ culmen, in quo eum adorare, seque servos subicere non tardarent Fratres. Est hic proprius divinitatis character; qui una ex parte spectandum exhibet, Creatoris inconcussam providentiam ex altera verò infirma creaturarum contra Deum consilia. Quid dignius Deo? quidve aptius ad demonstrandum jus ejus supremum, & absolutum in omnes imperium? quam hominibus contra homines, & pro hominibus, uti; eosque per illos ipsos nisus & conatus, quibus omni studio, divinæ dispositioni contravenire contendunt, ad universam suam voluntatem ad amissim exequendam, volentes nolentes, scientes ignorantesve pro libitu adhibere. Quis nondum videat, quod unus Deus sit, qui in terris faciat omnia: adeoque incassum turbetur quis fortuitis hujus vitæ casibus: à Deo sunt, si non imperati, certè permissi, immissi & in nos directi sentiebat ita Ioseph, dum se manifestans Fratribus ajebat:

E s

non

non vestro consilio, sed Dei voluntate huc missus sum eadem hac cognitionis sublimitate, rarissimæque virtutis præstantia eximius David, meritò suspiciendus est, 2. reg. 16. Semei maledicebat mittebatque lapides contra David, & contra universos servos Regis: dicebat Abisai Regi: quare maledicentis his mortuus Domino meo Regi vadam & amputabo caput ejus: & ait Rex: quid mihi & vobis est? dimittite eum, ut maledicat: Dominus enim præcepit ei, ut malediceret David: & quis est, qui audiat dicere, quare sic fecerit dimittite eum, ut maledicat juxta præceptum Domini; si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi Dominus bonum, pro maledictione hac hodierna.

Hoc demum est ritè Deum suum agnoscere, revereri ac colere: ipsa hæc est, si quæ datur inter mortales, summa sinceraque pietas, illa verè debita Supremo Numini observantia: hæc una profunda humilitas, hæc solida virtus, infernum nescit, terram post se relinquit, superat passim homines; conec-

rat

tat cum Angelis ; transcendit Cœlum ,
ipsum Dei Sanctuarium penetrat , arca-
nis sese committit , sursum deorsum
volvuntur omnia , Cælum & Terra ;
ipsa sui secuta , arbitrio Dei dedita , im-
pavidè conquiescit , vix impar Beatis .

Talis nunc exoritur Joseph , post Ca-
lamitatum suarum nubila , Phœbus :
qui squalerat in carcere , suâ cruce ; jam
fulget in Regia , splendissima luce : hir-
sutus heri capillis , cæsariæque intonsus ;
hodie comis flore præcinctis , graditur
ut sponsus : cui dudum pro indumento
vix suppetebant levidensia pannicula-
ria ; is jam auro virgata excolitur at-
talica : pauperior Iro ; fit ditior Cræso :
nuper mancipium ; nunc Regni delici-
um : insimulatus delicti , proclamatur
Prorex Ægypti . Hæc sanè omnia su-
pràm modum obstupescenda , non præ-
stitit fors fortuna , sed prima causarum
Causa , divina ab omni æternitate fluens
Providentia sempiterna : à qua Iosepho
hæc præstituta fuerunt fata .

CRUX